

Prezentarea descriptivă a Comunei Grivița

Grivița (în trecut Smirna) este o comună în județul Ialomița, Muntenia. Comuna se află în zona central-nordică a județului, mai exact, în partea centrală a Bărăganului Ialomiței, în Câmpia Griviței și face parte din comunele de mărime mijlocie. Este așezată în plan climat de stepă cu influențe pregnante ale maselor de aer din nord și est.

Din punct de vedere administrativ, de la înființare și până în anul 1898, Comuna Grivița a depins de Comuna Smirna, după această dată dobândind administrație proprie.

Pe hartă, localitatea este așezată la intersecția paralelei de 44 și 45 latitudine nordică cu meridianul de 27 și 18 longitudine estică, la o altitudine față de nivelul mării de 45 metri, dar cu o ușoară înclinare spre sud-est.

Comuna este formată din două sate și anume:

- satul Grivița, reședința comunei, care are o structură compactă, regulată, cu ulițe largi și drepte, perpendiculare pe drumul național DN2C care traversează satul de la vest;
- satul Smirna, sat aparținător Comunei Grivița.

În raport cu relieful, Comuna Grivița este încadrată în zona de câmpie, fiind subordonată Câmpiei Române. Cu un relief plan, fără forme spectaculoase, Comuna Grivița beneficiază de terenuri fertile și întinse, propice dezvoltării culturilor cerealiere mari.

Comuna Grivița, ca tip funcțional de așezare rurală face parte din categoria așezărilor în care activitatea principală o constituie creșterea animalelor și agricultura, cu funcții predominant cerealiere - zootehnice.

Din totalul terenului agricol de 7.771 ha, suprafața arabilă este de 7.007 ha.

Totodată, Comuna Grivița mai deține o suprafață de aproximativ 385 ha pășuni, dar și 183 de hectare destinate viilor și pepinierelor viticole.

Cu o suprafață totală de 8.196 ha, doar 5.2% (425 ha) reprezintă suprafața intravilană, însă terenul agricol ocupă un procent semnificativ, de 85% din totalul suprafeței fondului funciar din Comuna Grivița.

Câmpia Bărăganului din sud-estul României este o câmpie cunoscută pentru solul său negru și cu un conținut bogat de humus, precum și pentru vegetația de stepă.

Clima specifică comunei este temperat-continentală, caracterizându-se prin veri foarte calde și ierni foarte reci, printr-o amplitudine termică anuală, diurnă relativ mare și prin precipitații în cantități reduse: în ultimii 3 ani fenomenul specific zonei fiind seceta prelungită cu efecte negative asupra ciclului vegetativ al plantelor.

O altă caracteristică a climei o constituie regimul vânturilor, direcțiile lor predominante fiind din nord-est și nord.

Precipitațiile atmosferice, variază între 400 și 520 mm/an, cele mai mici fiind repartizate în Lunca Dunării, iar cele mai mari fiind în restul județului. Vânturile au ca direcții dominante nord-est, nord, sud-vest și sud, dominante fiind crivățul, austrul, băltărețul și suhoveiul.

Umezeala relativă a aerului variază între 74 și 76%. Dintre fenomenele climatice caracteristice se remarcă înghețul, bruma și viscolul, în perioada rece, seceta, roua și grindina, în perioadele calde ale anului.